

Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinefen), der talte paa Mindretallets Vegne, udtalte sig i den Retning, at Staten burde gaa i Spidsen med Hensyn til at vise Humanitet i slige Forhold, og det dreiede sig ikke om betydelige Summer for Statens Bedkommende, den moraliske Virkning af Statens Optraeden havde megen større Bægt end de Penge, her er Tale om. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem, eller de, der mene som han, ville overføre dette Princip paa alle mulige Statsafgifter. Der er dog samme Marsag dertil, naar der er Tale om Nedsettelse af Afgift af Bøndergaard, som naar Talen er om Afgift af Herregaarde. Det ene er Afgift, der skyldes Staten, og det andet er Afgift, der skyldes Staten, og der er ingen Grund til at stille sig gunstigere overfor Herregaardsforpagterne end overfor andre Afgiftsydere.

De Spørgsmaal, som den høitærede Marineminister bragte under Omtale, ville jo selvfølgelig kunne blive tagne under Overveielse mellem 2den og 3die Behandling, dersom den høitærede Minister ønsker det. Om de fire Understøttelser vil den meget ærede Minister saaledes have Leilighed til at forhandle med Udvalget. Jeg skal dog baade med Hensyn dertil og med Hensyn til Overskridelsen til Torpedobaade bemærke, at den høitærede Minister kunde have havt fuld Leilighed til at forhandle med Udvalget derom, selv om der Intet fandtes derom i Endringsforslagene, thi det var allerede berørt i Betænkningen, som jeg antager, at Ministeren har modtaget samtidig med Endringsforslagene. I Betænkningen stod ganske det samme som nu, og derigjennem saae jo Ministeren, hvorledes Udvalgets Stilling var. Dette gjælder med Hensyn til Torpedobaade. Hvad Realiteten angaar, skal jeg sige, at der i dette Thing først er Tale om Torpedobaade, som ikke ere bevilgede, og dernæst om en Overskridelse af den Bevilling, som Ministeren har givet sig selv dertil; det er det virkelige Forhold. Det er dog en ganske egen Ting, at vi skulle bevilge Ministeren en Overskridelse af den Bevilling, han selv har taget, og det er et ikke saa ganske lille Beløb, det dreier sig om, det er 10 pCt. eller maaske endnu mere. Jeg tror nu ikke, at der i Virkeligheden vil være Marsag dertil, thi fordi man fandt, at man havde Øst til at bygge Torpedobaadene noget større eller anvende flere nye Forbedringer derpaa, var det ikke absolut nødvendigt at gaa til en større Bevilling dertil. Man kunde jo ogsaa være gaaet en anden Vej, man kunde have indskrænket sig til at bygge een, men det er en Vej, som den høitærede Minister

aldrig falder paa at gaa. Nei, Tallet skal overholdes, selv om Pengesummen fordobles. — Hvad de to overfaldige Kadetter angaar, bemærkede Ministeren, at ganske sikkert findes der ingen Hjemmel i Loven for, at de kunne blive ved Skolen og tage Examen om igjen, men sagde han, der findes heller ingen Hjemmel for, at de ikke kunne blive ved Skolen. Der overser imidlertid Ministeren, hvad Punktet er. Naar man bringer Summen op over de 27, udtræves det absolut en Hjemmel. Naar man holder sig under Tallet 27, som er det normerede Tal, kan man gjøre meget uden Hjemmel, men her er man kommet op over 28 og er naaet til 30. Det maa man ikke, naar det ikke sker af Hensyn til Tjenestens Tarv. Saa nævnedes Ministeren et Par Punkter paa Lovforslagets § 23, nemlig Nr. 13 og 14, som med Urette skulde være udeladte af Udvalgets Endringsforslag Nr. 1. Jeg tror, at den høitærede Minister tager feil heri, thi begge disse Poster dreie sig om Tillæg til Afgifter, der ere afholdte provisorisk. Til den søndre Havnemole paa Christiansø, der ved en Storm i December 1886 var bleven beskadiget, er der søgt Bevilling paa et Beløb af 10,000 Kr., og deraf er allerede afholdt provisorisk 2,397 Kr. 25 Ø. Nu begjæres Resten bevilget, men Tillæg til Provisorer bevilge vi ikke, det overlade vi til Statsrevisionen. Ved at bevilge de resterende 7,602 Kr. 75 Ø. ville vi indirekte give Bevilling til de allerede afholdte 2,397 Kr. 25 Ø., og det indlade vi os ikke paa. Det overlade vi til Statsrevisionen og til fremtidig konstitutiv Behandling i paakommende Tilfælde. Det Samme gjælder om Beløbet under Nr. 14.

Naar den høitærede Kultusminister antog, at Ministeriets Handlemaade med Hensyn til Sorø Vandforsyning var fuldt forvarlig, fremgik det dog af hans Fremstilling, at der var Punkter, som vare saa tvivlsomme, at de have givet Anledning til Process og til at forlange Landvæsenkommissionens Afgjørelser, og jeg maa anse det for ønskeligt, at disse Punkter oplyses fuldstændigere, end det i dette Dieblit har kunnet ske, da de endnu ikke have fundet deres Afgjørelse, inden Finantsudvalget og Følgetinget tager sit Standpunkt i denne Sag. Jeg maa derfor fremdeles anbefale at udsætte denne Sags Afgjørelse. Man er naturligvis udsat for i dette som i saa mangfoldige andre Tilfælde, at Ministeren opfatter det, at vi udsætte Sagens Afgjørelse, som at vi ville, at han skal behandle Sagen paa egen Haand og paadrage Statskassen Udgifter dertil. Det skal jeg her nedlægge Indsigelse